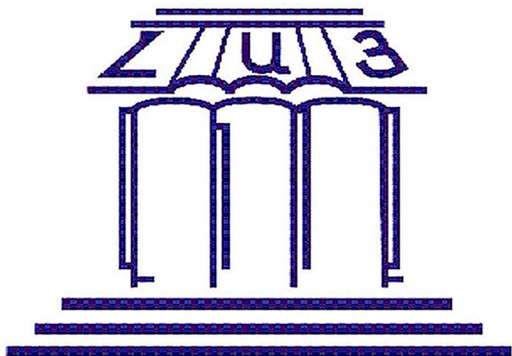

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՊՐՈԼԵՏ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ԲԱՆԿՈՐ ՀԱՐՎԱՑԱՅԻՆՆԵՐ

Մ. ԿՈՐՅՈՒՆ

ՏԵՄՊԵՐԻ
ՀԵՐՈՍՆԵՐ

891.99

4-78

ՊԵՏՐԱՆ 1939 ՅԵՐԵՎԱՆ

19 NOV 2011

ՊՐՈԼԵՏԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ԲԱՆԿՈՐ ՀԱՐՎԱԾԱՅԻՆՆԵՐԸ

№ 4

891.99

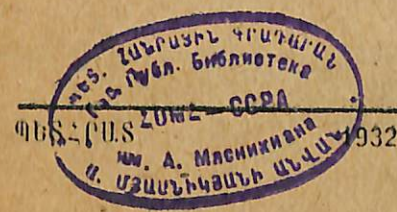
4-78 *uy*

Մ. ԿՈՐՅՈՒՆ

(ԼԵՆՏԵԲՍԻԻ ՅԵՌԻՏԲԱՆԿՈՐ)

1007
30024

ՏԵՄՊԵՐԻ ՀԵՐՈՍՆԵՐ

ՅԵՐԵՎԱՆ

24 .05. 2013

36599

Պետերասի սպարան

Գլավ. № 7017 (բ)

Հրատ. № 1969

Պատվ. № 6519

Տիբ. 2000

Խ. Ս. Հ. Մխիթրյան պետական անկախությունն ու նրա
հետագա զարգացումն ապահովելու համար անհրաժեշտ է
անպայման ապահովել Խ. Իշխանյանի ընդունած ինդուս-
տրացման և կոլեկտիվացման տեմպերը:

(Խ. Ս. Հ. Մ. Խորհուրդների 6-րդ

համագումարի վերջում հերից):

Հանձնված է արտոգրության 26/XII 1931 թ. Ստ. 3. 5.

Ստորագրված է տպելու 31/II 1932 թ.

Առաջին գրքային հվիրում եմ
լեռնեպոյի և լեռն. Տեփաղի
հարվածային, յերիտասարդ ըն-
կերներին՝ սոցիալիզմի կաբմիր
վարմադիրներին:

Հեղինակ

Դ Ե Պ Ի Ա Վ Ր Ա Ն

Լեռնեփաղիի հեղվածքների վերացման ավարտային միամսյակի առթիվ

Սուրիչները ձայնում են զիլ, այնպես հատու
Յեւ ճնշում և ձայնը նրանց կոկորդների,
նրանք մի նոր աշխատանքի կոչ են նկատում,
կոչ են նկատում մի վճռական դուս սոյաքարի:

Փոթորկում են մեր ժամերը, փորպես սամում,
Ամեն վայրկյան մենք դնում ենք քարը-քարին,
Ժամանակն և դուրում ուժգին, առաջ սահում
Յեւ մոտենում հեղամյակի հաղթանակին:

Մեր վերելքի վճռական այս մեծ տարում
Պլաններում վոչ մի ճեղքվածք, վոչ մի թերի,
«Պլանների ժամանակին ճիշտ կատարում»
Պահանջն այս և մեր կառուցման հսկա դարի:

Ո, մենք հիմա թշնամիներ ունենք անթիվ
Հեղամյակի հրից վառված և դապադուն,
Թշնամիներ ունենք հիմա հենց մեր ներսում,
Թշնամիներ ունենք կարմիր գծից անդին:

Մի կանոն և մեկ հարկավոր հիմա ուրկուն
Յեւ մարտիկներ լի յնունդով՝ ենտուգիազմով,
Մեր կառուցման, մեր վերելքի տեմպին հասնող
Հերոսներ են մեկ հարկավոր միշտ աննկուն:

Սուրբիների ձայնից հուզվող սրտեր են պետք
Յե՛ղ մարտնչող, և՛ աննահանջ, և՛ աներեր,
Հիմա նա յե ժամանակի հերոսը մեր—
Ով մաքառում, քարձրանում և տեմպերի հեռ:

— Ե՛յ, լսում ես կոչը այս մեծ, կոչը այս վառ,
Կոչը գրված միլիոնների սրտի հրով,
Հնգամյակի այս վճռական տարվա համար—
Դեպի՛ պայքար, դեպի՛ ավրալ, դեպի՛ գրոհ:

Հունիս 31 թ. Լենտեքստի

ԼԱՐԵՆՔ ՄԱՆՆԵՐԸ

Մենք այնքան մեղաններ ենք լարել,
Որերի հողմավար պայքարում.
Մենք քրտինք ենք թափել և արյուն
Ու անթիվ պայքարներ ենք տարել:

Իսկ հիմա՞, պայքարի այս դարում—
Յերբ վառվում և վայրկյանն անդամ,
Միթե՞ մեր ձեռքերով առնական—
Պլանը մենք դեռ չենք կատարում:

Սակայն մեր ջրապինդ ձևոների
Ֆեռանդը և ուժը անծայր է,
Մենք ճեղքվածքը այլևս չենք ների,
Ճեղքվածքը մեզ համար հանցանք է:

Թող փորքան, փոր կուզեն բարբառնեն
Թող նվան թե աջից թե «ձախից»,
Թույլերը տեմպերից նահանջեն,
Գանձատվեն «տեմպերից կատաղի»:

Մեր ուղին մենք կանցնենք պայքարով,
Մեր դորձը չենք թողնի մենք թերի,
Լսո՞ւմ ես, բնկեր իմ պայքարող
Լսո՞ւմ ես կոչը քո բնկերի:

Մկաններդ կրկին դու լաբիր,
Վոր մենք միշտ ընթանանք անարդիք,
Վոր յես այս աննահանջ պայքարի—
Որհառնում յետանգը գովերդեմ:

Հունիս 31 թ. Լենինական

Մեր պայքարը
Ու մեծ զարը
Նոր անմարեր են պահանջում :

Մաքուրը քո ,
Խնդուն յերգով—
Պետք է առաջ ընթանա
Իսկ քո խնդրը
Յեզ շոխնդը
Կտավի հետ խառնա :

Լարված ելի
Մկաններիդ
Բրախքը թող սած կաթի ,
Վոր մենք ընկեր ,
Թշնամուն մեր—
Նոր հարված առնը յերկաթի :

31 թ. Լենինական

Մ Ո Ւ Ր Ճ Ե Ր Ը

Նորից տեսնում եմ . յես—
Անիվ , փոկ ու մատուտ ,
Վոր դառնում են կարծես
Մի հաղթական մատուտ :

Ահա նորից գեմքեր
Յեզ մկաններ լարված ,
Յեզ շոքեշունչ յերգեր
Յեզ մուրճերի հարված :

Յեզ բաղուկները պիրկ
Յեզ մուրճերը անահ ,
Վորպես հսկա մի սիրտ—
Յերկաթավոր դրահ :

Մի առնական թափով
Կյանք են կերտում նրանք ,
Յեզ արեզի տապով
Վառում լույս ու կրակ :

Տես , լցվել է սիրտն իմ
Նշանք արի հեղքով ,
Ո , աշխարհ մտերիմ
Յեզ ուրախ է , է դոհ :

— Դու եւ խիւր սիրտ իմ,
Զարթերին հասիր,
Վորպէս փոքրիկ մուրճ մի
Յեւ չոր կյանքի մասնիկ:

Փետրվար 31 թ.

ԸՆԿԵՐՈՋՍ ՀԵՏ

Կրկին մտա բազմակամար
Շենքերի մեջ փոթորկահույժ,
Յեւ բարձրացան ջահել հոգուս
Ծով հույզերը լուսավարար:

Պայծառ խինդով ալիքէցին,
Համերգեցին հազար-հազար,
Յես տվեցի կամքս համառ—
Իլիկների այդ գոռ դարձին:

Այդ դարձի մեջ իլիկների
Տեսա նոր թափ, միտք ու իմաստ,
Յեւ կորովը իմ ենտուզիաստ
Հարվածային մեծ ընկերի:

* Աշխատում եր դազգյահի մոտ
Մկաններով նա իր պրկուն,
Արեւային հույզեր հոգում,
Սիրտը յեռուն ու կրակոտ:

Տեսա նրա յեռանդը մեծ,
Մկանների լարումն հուժկու,
Յեւ իմ մաստաղ ջահել հոգու—
Աշխատանքի խոհը պատեց:

Լենինական 31 թ. Տեքոտիլ

ԿՈՂԽՈՋԱԿԱՆ

Բատրակ տղեն ջահել ու նոր
Բատրակ տղեն կոլխողնիկ,
Ինքը հալալ աշխատավոր,
Մեր նոր գյուղի մի մասնիկ:

Կոլխողի հետ միշտ ձեռք-ձեռքի—
Պայքարում ե հնի դեմ,
Նա հերոս ե գյուղում արդեն,
Տոկուն հերոս վերելքի:

Տրակտորով արտն ե վարում,
Մեր նորածիլ կոլխողի,
Ջահել յարի սիրտն ե վառում,
Բատրակ տղեն կոլխողնիկ:

Սրտիս անհուն սերն եմ տվել
Տրակտորիստ են տղին,
Մենք միասին թե՛վ ենք տվել
Մեր նոր կյանքին, կենցաղին:

Ջահն, իմ յարս, ջահել ու նոր,
Մտքով հարուստ կոմսոմոլ:

Հուլիս 31 թ.

ԳՈՐԾԱՐԱՆՈՒՄ

Գործարանում յետում ե
Հարվածային գործը թե՛մ,
Իսկ որերը վառում են—
Կյանքի քուրան այս հրկեղ:

Յե՛վ դառնում են մոլեգլին
Անխի՛նը անդադար,
Բորբոքում են նոր կյանքի
Քուրան այս վառ ու անմար:

Կյանք ենք կերտում այստեղ նոր,
Տե՛մպով լեցուն ու շնչով,
Յե՛վ շարքերով մարտնչող—
Մենք աճում ենք ամեն ուր:

Յե՛վ կոխում ենք, ե կռում,
Յե՛վ յեղնում վեր, բարձրանում,
Ու մեր մղած ալդ կռվում—
Մեր հաղթ կամքով կարծրանում:

Այստեղ կռիվ ու պայքար,
Այստեղ դեմքեր առնահան,
Մի վայրկյանը մի մեծ դար—
Պայքարի ու կառուցման:

Ապրիլ 31 թ.

ՆՎԵՐ ՄԱՅԻՍԻՆ

Այս մայիսին վերադառնալիս—
Հազար զավույ ու գործարան,
Պողպատաշեն հազար թեփեր—
Հոնդարով պիտի դառնան:

Պիտի դառնան անթիվ մատուր,
Անթիվ կայան, անիվ ու փուկ,
Հսկայական մի հաղթ մատուլ—
Հոսի ուժը ելեքարատուկ:

Յեվ հանդերը սրտին յեռա,
Հորդի ալեքան, ալեքան առու,
Յեվ կտրկտիվ ուժ ու յեռանդ
Յեվ կտրկտիվ ուժ ու լարում:

Այս մայիսին վերադառնալիս,
Նոր մաքրոջներ պիտի ցատկեն,
Հաղթամկան հազար թեփեր—
Իրենց ուժը կրկնապատկեն:

Այս մայիսին վերադառնալիս—
Արի ընկեր, պայման կապենք,
Յերթաստառից յեռանդը մեր՝
Կյանքի հրով բազմապատկենք:

Յեվ աննահանջ լինենք կյանքում,
Լինենք խելախ և մարանչող,
Յեվ հույզերով արեվազույն
Յեվ յերգերով պարզ ու հնչող:

Լենինական, մայիս 31 թ.

1007
30024

ՀՅՈՒՍՈՂ ԱՂՁԻԿԸ

Նրան տետա դադդյա՜նի մտա,
Կարմրալաճակ ու յեռանդուն.
Գարնանային հրով խնդուն
Յեկ աչքերում նոր առաջնա:

Այնպես արագ, աշխուժ ու ժիր—
Աշխատում եր, հյուսում անդուլ,
Յեկ քրտինքը ցած եր կախում—
Արևմտեղ վառ աշտերից:

Փակերն ելին սահում նորեն,
Անվիները դառնում արագ,
Մ'աքուր թելը նուրբ ու բարակ—
Գալարվում եր պայծառորեն:

Աղջիկը այն կարմրալաճակ—
Հայացքովն իր ջինջ ու նայով,
Լուրջ հսկում եր մեքենային
Ու թևերն եր կապում հաճախ:

Նա պայման է կապել յերեկ,
Վոր տեմպերից հետ չմնա,
Վոր պայքարում միշտ ամրանա,
Փառնա տոկուն ու աներեր:

Յեկ քրտինքն եր դեմքը թրջել,
Յեկ հյուսում եր, և յերգում եր,
Այն ներդաշնակ համերգումն եր,
Վոր սիրեցի յես այնքան ջերմ:

—Ահա սերտո նվեր բերի,
Բո սրտի հետ հյուսիր նրան,
Վոր մենք յերբեք հետ չմնանք—
Մեր վերելքի այս տեմպերից:

Ողտառ, 31 թ.

□ □ □

ՄԱՔՈՒՔԻ ՅԵՐԳԻ

«Ճախարակները դառնում եյին անընդհատ :
Հինվածքը հինվում էր : Տնայնազործական
մաքոքը սողում էր թելերի արանքով» :

Ա.Ա.ՉԱԼ

(«Ֆեաագույնի ու մալի յերկրում»-ից) :

Սահիր մաքոք, սահիր նորից,
Յես թոյերգն եմ յերգում այսոր,
Սրտով ջահել, ամուսն կեսոր,
Յերգում եմ պարզ, անթախիծ :

Առորյայտվ իր ահագին
Տես մեր շուրջը կյանքն է յետում,
Պայքարով մի կյանք է մեռնում
Տեղը տալիս մի նոր կյանքի :

Նոր աճողը միշտ հզոր է,
Հնից հաղար, հաղար անգամ
Հրկիզվում է մեր դեմ ներկան,
Վոնց վոր ամուսն վառ կեսորը :

Թափանիվի արադությամբ
Ժամանակն է սահում առաջ,
Իսկ առորյան բարձրաշառաչ
Պահանջում է նոր տեմպ նոր թափ :

Այնքան անկեղծ, հավատարիմ,
Մենք սլայման ենք կապիլ մրցման,
Վոր տեմպերից մեր կառուցման,
Հետ չմնանք, ձուլվենք դարին :

Քո ցատկումով թելն ենք գործում,
Յատկիր մաքոք իմ նոր յերգով,
Հիմա պետք է ի տյնքան ներթույ,
Վորքան վոր գործ ու կառուցում :

Ոգոստոս 31 թ.

□ □ □

ԿԱՐՄԻՐ ԲԱՆԱԿԻՆ

Հերոսական շարքերին ձեր յերգերն իմ,
Իմ յերգերը ձեր հաղթական դու պայքարին:

Ձեր պայքարում դիտեմ հիմա, վոր լարվում են
Ջրատ ու պինդ մկանները, ձեռքերը ձեր,
Իսկ մահամերձ մեր թշնամին դալարվում ե
Ու գործում ե մեր գեմ հիմա դեռ նոր ցանցեր:

Իսկ մենք արթուն, այս դու մարտում՝ մարտում ենք դեռ,
Ամեն արգելք ու խոչընդոտ,— հարթում ենք դեռ:
Դիրքերը մեր բռնանալն պինդ են աքնաբան,
Իսկ մեզ համար շատ թանկ արժե վայրկյանն անդամ:
Մենք կերտում ենք և մաքրում ամեն վայրկյան,
Մեր դայիքը մարտով կոտւմ հերոսական:

Դեռ կմարտենք, կբարձրանանք, թափով վերջին,
Վերջին անգամ մենք նքայլենք դեպի դրոճ,
Մինչև վերջին հաղթանակը արյան զնով—
Մեր զերթերից յերբեք, յերբեք չենք նահանջի:
Յերիտասարդ կադմ ու պատրաստ մեր շարքերով—
Մենք պատրաստ ենք ձեր վերջնական մարտի կանչին:

Հերոսական շարքերին ձեր յերգերը իմ,
Իմ ձեռքերը ձեր հաղթական դու պայքարին:

Փետրվար, 31 թ:

ՀԱՆՔԱՓՈՐԻՆ

Քեզ եմ յերգում իմ քրտնաջան,
Իմ մեծ յեղբայր դու հանքափոր,
Աշխատում ես հաղթական
Բայ հակառակ քո քրտնաթոր:

Քո գորշ գեմքից պղնձադույն—
Ձուրն ե կտթում առու, առու,
Բայց դու անդուլ հողն ես քանդում,
Մանում յերկրի խորքերն հետու:

Համատում են շերտերը քար
Տեղ չեն տալիս իրենց ծոցում,
Իսկ դու անվերջ ու անդադար
Հարվածում ես ու հարվածում:

Հարվածում ես նորից, նորից,
Քանդում յերկրի արգանդը ձեր,
Ու դուրս հանում խափար հորից—
Այնքան անթիվ, անդին դանձեր:

Խիլի՜ր անչեղ ու աներեր,
Խիլի՜ր անախ ու հաղթական,
Վոր պղնձից՝ ձուլենք, բնկե՛ր—
Պղնձաձույլ մեր տաղադան:

Ապրիլ 30 թ.

Գարնան արեւը կապել է կամար
Իր հուր շողերով լցրել իմ հոգին,
Հորդում են ախար աշուղես ցնծաղին,
Հույզերն իմ յեման գետի պես վարար:

Հսկումբեր 30 թ.

ՎԵՐՆԷՔԻ ՈՒՂԻՆ

Գարնան արեւը կապել է կամար,
Իր հուր շողերով լցրել իմ հոգին,
Հորդում են ախար աշուղես ցնծաղին—
Հույզերն իմ յեման գետի պես վարար:

Փլատակների կույտերի վրա,
Հաղթ բետոնակուռ մեր հիմքն ենք դրել,
Մեր նոր օրերը մարտով ենք կռել,
Մարտով ենք հարթում մեր ուղին վաղվա:

Դժվար ե ուղին մեր վերելքի այս,
Ձե վոր վերելք ե ե վաչ թե անկում,
Սակայն մենք կամքով ու հոգով տոկուն—
Կհասնենք լուսե կատարին անհաս:

Իսկ հիմա այնքան յես քաղցր եմ զգում
Կյանքի համբույրը իմ պայծառ դեմք/
Ու այնպես հալարա ցնծում ե հոգես,
Կյանքի ներդաշնակ այս մեծ համեր:

Ձե՞ վոր յես ել մի մասնիկ եմ այ
Մի աշտիվ մասնիկ ե՛ նոր, ե՛՛,
— Դե, յե՛լեք աղերք, պեսք ե
Սյա մեծ վերելքի տեմպերին

□ □ □

Գ Ա Ջ Գ Յ Ա Հ Ի Ա

Յեւ քո մոտ աշնքան յերգեր եմ լսել .
 Յեւ քո մոտ աշնքան յերգեր եմ հյուսել .
 Յեւ քո մոտ որերի խոհերն եմ ուսել .
 Գործի՛ր իմ դադդյա՛ն :

Հուրդերն իմ վարարել , յելել են ամից ,
 Քրտինքս և ծոցում քո սրտի վրա ,
 Վոր հետ չմնանք որերի թափից .
 Գործի՛ր իմ դադդյա՛ն :

Նայիր մեր չուրջը կյանքն և ժիր յետու .
 Յեղնում և նորը՝ տոկուն ու վատահ ,
 Նոր կյանքի չունչն և մեր յերակներում .
 Գործի՛ր իմ դադդյա՛ն :

Յերգս ձուրիլ եմ քո յերկաթ յերգին
 Ու քեզ պէս հպարտ յերգում եմ հիմա ,
 Այսօր մեծ տոն և թե քո և թե իմ
 Գործի՛ր իմ դադդյա՛ն :

□ □ □

Ա Ն Ի Վ Ի Մ Ո Տ

Ամեն առաւոտ սուլիչի կանչին
 Գործի յենք գնում յեւ ու նա .
 Նա կոմսոմոլիս ու ջահել աղջիկ
 Յեւ ել ժիր բանլոր մի աղա :

Անխները մեր դառնում են արազ
 Յեզ հյուսում յերգը որերի .
 Զա՛ն , որսերը մեր ջահել ու անահ ,
 Ծիծաղով ու խինդով են լի :

Անխները մեր թող դառնան արազ ,
 Փոկերը կրկին թող հոսեն ,
 Տե՛ս , մենք գործում ենք կտափը բարակ
 Կտափը ճերմակ ու լուսե :

Կյանքը կերտում ենք մենք անխի մտ
 Հաղթական ուժով ու դարկով ,
 Գործի յենք գնում ամեն առաւոտ
 Անխի՛ր հյառած նոս յետով :

30 թ. նոյեմբեր

□ □ □

ՍՊԻՏԱԿ ԿՏԱՎԸ

Այնքան հույզ կա, այնքան խինդ,
Այնքան յեռանդ ու լարում,
Այս սպիտակ կտավում—
Այնքան հույզ կա, այնքան խինդ:

Նայիր ահա, մի են կողմ,
Վաճճ են դործում յեռանդուն.
Իսկ անխիճերը անդուլ—
Դառնում են թիր աղմկով:

Վաճճ կարող եմ ես չերգել,
Յերբ կտավն ես սահում ջինջ.
Այնպես վարար և հուզիչ—
Նա հոսում է անարգելք:

Նայիր ահա սպիտակ
Այդ կտավին նրբակերտ,
Վոր դարկերից համաչափ—
Խտանում է շերտ առ շերտ:

Այդ կտավի ծաղրերում —
Մեր կորովն ենք մենք հյուսել.
Մենք, վար անմոպեր ենք ուսել,
Մենք, վար դալիքն ենք կտում:

Տես, հոսում է նա անդուլ,
այնպես վարար և մաքուր,
Վաճճ կարող ես ախր դու
Այս համերգում մնալ լուռ:

Վաճճ կարող ես դու չերգել,
Յերբ հույզերն ես հյուսում քո,
Յերբ մաքուրն ե մեզ ընկեր,
Իրեն անդուլ թռիչքով:

Յատկիր մաքուր, ցատկի՛ր դու,
Ճերմակաթե՛լ քո բաշով,
Մեր գալիքը լուսաշող—
Տես մենք այսօր ենք կերտում.

Լեւոն Բոսիլ, հուլիս 31 թ.

Կ Տ Ա Վ Ի Յ Ե Ր Գ Ը

Սրանք թեւեր են արդյոք, թե՞ լուսե խրճեր,
Բոքբ արեւի շողերից հյուսված թել առ թել.
Հիմա կանգնած համաչափ շարքով դեմ առ դեմ,
Սրանք թեւեր ե՞ն արդյոք, թե՞ լուսե խրճեր:

Այնքան մաքուր են սրանք, խնդություն բերող,
Լուսե մեր թեւերը այս՝ լուսե խրճերի,
Այս թեւերից յետ այնքան հույզեր վերջրի,
Ստեղծն կարող էմ յետ առ չհիմա խոսքերով:

Մենք մղել ենք անհաճանջ և արի պայքար,
Մենք դիրքեր ենք մտել դեռ վաղուց, չառ վաղուց,
Յեւ չհիմա վարդեն թել կապում ենք խուրճ-խուրճ
Մեր հույզերը՝ վաթաթում և հյուսում իրար:

Այստեղ պայքար և, գրոհ ու լարում
Այս լուսեղեն թեւերի ու կապի հետ,
Մակայն վաղը, հենց վաղը, ամեն մի պահու—
Վերջին կովում պատրաստ և մարտիկ դառնալու:

Իսկ հիմա դեռ գործում ենք թեւերը լուսե,
Յեւ չյերդեր ենք մենք հյուսում մեր սրտի հրով,
Մեր յերդերն այս առջև են անդուլ պայքարով
Այս թեւերը մեր պայքարով ենք հյուսել:

Ո՛վ հուզվում է սուլիչից հաղթ յերկաթակուռ,
Ո՛վ Փարբիկի ջերմ ողն է շնչում լիաթոք,
Նա կարող է չերգել, հուզվել արդյոք,
Ո՛ր, չի կարող նա յերբեք, յերբեք մնալ յուռ:

Այս լուսերես թեւերը հույզերս չե՞ն միթե
Յեւ չկտավը այս մաքուր յերգով չե՞նք հյուսել,
Մեր Փարբիկում ամեն մի, ո՛ր, ամեն մի թել
Մի բոցափառ այրող սիրտ և յերգ և ուսել:

Սրանք թեւեր ե՞ն արդյոք, թե՞ լուսե խրճեր,
Բոքբ արեւի շողերից հյուսված թել առ թել,
Հիմա կանգնած՝ համաչափ շարքով դեմ առ դեմ,
Սրանք թեւեր ե՞ն արդյոք, թե՞ լուսե խրճեր:

Յերևան, սեպտ. 31 թ.

□ □ □

Գ Ե Պ Ո Յ Ո Ւ Մ

(Նվեր Լեոդեպոլի Խարվաճալիս Բանվոր Ընկերներին)

Այնպիսի մարմիններ են գրոհում,
Ազդեցում է յերկաթի տաք,
Այստեղ գեղեցիկ լուրջ են, խոհուն,
Յեւ ծով հույներ վառ ու անառիկ:

Յեւ քրտինքը կաթիլ-կաթիլ
Հեղեղում է հոսում և ցած,
Յեւ չոնդր դառ յերկաթի,
Յեւ համերգը յերկաթաձայն:

Խառնում է հետզհետե—
Յետանդն անթիվ բաղուկների,
Զուլում են վաղջ ուժերն ալտակ,
Դառնում են մեծ և տմեհի:

Գրոհում են հին կյանքի դեմ,
Լեցուն ալս նոր կյանքի հրով,
Յեւ նոր կյանքին տալիս են տեմպ—
Իրենց անսպառ բաղուկներով:

Նա յե հերոսը իսկական,
Ով տեմպերից չի նահանջում,
Այս պայքարում հերոսական—
Հիմա ալդպես և պահանջվում:

Գիտե՞ք, հիմա յես եւ ձեզ պես—
Մի բանվոր եմ, յերգեր չարող,
Յեւ կյանքի հետ դուրս եմ յեկեւ—
Իմ տղերի ալս պաշարով:

Գիտե՞ք հիմա իմ սրտիս պես—
Իմ մաքուրն և անախ թոհում,
Յեւ ամեն մի վաղրկյանը մեր—
Մի պայքար է, մի նախնում:

Խիտ չարքերում ձեր մարտնչող,
Գիտեմ, ունեք հաղար հույզեր,
Իմ մաքուրից անդուլ թոհոյ՝
Ընդունեցեք վաղձույն և սեր:

2320

Յ Ա Ն Կ

1. Դեպի Ավրալ	5
2. Լարենս մկանները	7
3. Հարված քշնամուն	9
4. Մուրները	11
5. Ընկերոջս հետ	13
6. Կոլխոզական	14
7. Գործարանում	15
8. Նվեր մայիսին	16
9. Հյուսող Աղջիկը	18
10. Մառոֆի յերգը	20
11. Կարմիր թանակլին	22
12. Հանգամանքին	23
13. Վերելի ուղին	24
14. Դազգյախիս	26
15. Անիվի մաս	27
16. Սպիտակ կտավը	28
17. Կտավի յերգը	30
18. Դեպոյում	32

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0341591

36599

ԳՆԵՐ 60 ԿՈՊ. (1 ռ.)

Մ. ԿՈՐՅՈՒՆ

ГЕРОИ ТЕМПОВ

Госиздат ССР Армении
Երևան — 1982

